

Förord

Ordet "äntligen" har burit mig under processen med den här andaktsboken.

"Äntligen" utbrast Adam när han såg sin Eva och gav oss världshistoriens första poesi. "Äntligen" utbrast säkert herdarna när den långa väntan på Messias hade gått i fullbord. Den samariska kvinnan, Sackaios, Bartomaïos och många fler kunde utbrista efter mötet med Jesus från Nasaret: "Äntligen hittade jag livet, Gud, min medmänniska och mig själv." "Äntligen" har miljontals människor sedan sagt när frälsningen blivit en verklighet. Många har sagt sitt "äntligen" när bönesvaret efter år av bedjande kommit. Hela tillvaron kommer att utropa ett slutligt och befriande "äntligen" när Jesus kommer åter.

Det finns många "äntligheter", stunder när förhoppningar infriats. Jag bär förhoppningen att den här andaktsboken ska få ge ahaupplevelser och livskraft: tankar, iakttagelser och beslut som befriar livet. Kanske till och med någon som fått boken i sin hand känner ett "äntligen". Under årens lopp har nämligen en och annan uppmanat mig att skriva en andaktsbok. Men många andra bokprojekt har kommit emellan. Men nu är den klar och därför säger jag mitt "äntligen".

Det är ett stort förtroende att få vara din medvandrare ett helt år. Jag överlämnar en andaktsbok med ett litet ovanligt upplägg. Avsikten är att ge både färdkost för dagen och andlig vägledning för livet. Här finns material för kyrkoårets alla söndagar och helgdagar men förutom det också stoff för andlig vägledning inne i veckan. Ibland blir det en tanke eller ett bibelord att bära med sig under dagen, ibland inspiration till ett eget bibelstudium. Läs gärna bibelavsnittet för ifrågavarande söndag och helgdag. Jag ger också förslag till bibelord att memorera. Jesus själv memorerade Skriften. Bibelordet öppnar sig ur olika synvinklar när man bär det med sig en längre tid. Memorering är dessutom hjärngymnastik!

Min avsikt har varit att skapa en varierande text. Gud talar ju till oss på olika sätt utifrån vår personlighet. Några av oss är inriktade på tanke och intellekt (förnuftet), andra på handling (viljan), någon på intuition och spontanitet (känslan). Därför är texten ibland undervisande, ibland själavårdande och ibland apologetisk där den vill visa på trovärdigheten i budskapet om Jesus från Nasaret. Målsättningen är att tron får bli vardag, att Guds vilja får förverkligas och därmed hans rike spridas.

Texten kan användas enskilt men också i en gemenskap som vid familjens middagsbord, i böne- och bibelgruppen, samtalsgruppen, manssamlingen eller syföreningen. När man tar del av texten tillsammans med andra kan veckomaterialet, som ju annars är tänkt för den enskilda reflektionen, också användas som underlag för samtal.

Jag väljer att förankra det hela i kyrkoåret, dess texter och temata som ur olika synvinklar behandlar den kristna tron och det kristna livet. Man kan se på kyrkoåret som församlingens skydd mot predikantens egna älsklingstankar. Kyrkoårets texter och temata tvingar nämligen en predikant att se på det kristna budskapet från flera håll. Det hindrar förstås inte att samma tankegångar återkommer, så också i den här andaktsboken. En och annan kommer säkert också att känna igen accentueringar från det jag tidigare skrivit.

Kyrkoåret styrs av påsken. Om påsken infaller sent blir söndagarna efter pingst 22 till antalet. Boken innehåller också material för det år när påsken kommer som allra tidigast. Det gäller alltså att hålla reda på vilken helgdag och vilken vecka man lever i. Boken förutsätter inte att man läser den från början, utan du kan som ny läsare dyka ner i den tid av kyrkoåret som är aktuell.

Välkommen med!